

2017. február-március

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

14 ÉVF. 2-3 szám(148)

ISSN: 2217-3706

ára: 50 din

Fecske

AZ IZIDA HÍREI

Minden év elején fontos az új célok, tervek, vágyak megfogalmazása. Ezt tette az Izida egyesület tagsága is, úgy mint egyéni és közösségi szinten is. Kitűztük céljainkat a szünet után, az pedig nem más, mint egy elismert akkreditív szolgáltatást biztosítani a napközis foglalkozás résztvevőinek.

Tapasztaltuk már, hogy az élet nem egy sima út, amelyen akadálytalanul haladhatunk, hanem tele van kihívásokkal, nehézségekkel, megpróbáltatásokkal, amelyek elől nem dughatjuk homokba a fejünket, szembe kell nézni velük, meg kell oldani őket, hogy újabb fejlődési szakaszba léphessünk. Azt is észrevettük, hogy ha ezen az úton társak vesznek körül bennünket, akik segíthetik a fejlődésünket, a megoldások keresését gyorsabban megtaláljuk a megfelelő utat és módot a célbaérésig. Sok alkalom-

mal úgy gondoltuk "na ez a megoldás" és sajnos rá kellett jönnünk, hogy semmi sem egyszerű, sok mindent le kell győzni, hogy végül elégedetten, célba érkezettnek érezhessük magukat. Reméljük meglesz! Pillanatnyilag nagyon sok törvénynek, előírásnak

kell eleget tenni, tűzvédelmi, munkaügyi, egészségügyi, pénzügyi és még sok más előírást olvasgatunk, reméljük kibírjuk. Ezek a munkálatok nagyon sok odafigyelést igényelnek és természetesen sok pénzt is.

A teendő mellett, a szolgáltatás felhasználói nagyon szorgalmasak, aktívak, sokat tanulnak, szórakoznak és egyénileg is megszoktuk beszélni, hogy milyen programokat szeretnének együtt megvalósítani. Nagy sikere van a zenei és az irodalmi fejlesztésnek meg a kézműves foglalkozásoknak. Munkáinkat már az idén fel is állítottuk kiállításon, majd zeneszámmal és szavallattal színpadon szerepeltünk. Nem maradnak el azonban a pszichológiai műhelyek sem melyet eddig Csabai Zsuzsanna és Fehér Zolna tartott a programok alatt nagy sikerrel.

Nagy örömmel szülinapi bulikat is tartottunk, ugyanis több felhasználónk év elején született. Jókedv, hangulatos éneklés na meg a torta sem marad el

ezen az eseményeken. Fontosak nekünk ezek a napok, ugyanis közösségépítő szerepe van és egy kicsit különbözik, kiemelkedik a hétköznapiak közül. Még egyszer boldog születésnapot kívánunk!

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

Az előző Fecskében, már előre jeleztem a hagyományos ízek ápolását, azaz, a már szokásossá vált disznótoros vacsorát.

Örömmel informálhatom azokat, akik nem vettek részt e hagyományos rendezvényen, hogy nem maradt el a finom vacsora után, március a hajnalig tartó kitűnő zenés multság.

Azóta már az ünnepek sorozatát lezárva, megkezdtük

gyomnövények elleni leghatékonyabb védekezésről is úgy gondolom ebből bírnunk majd hasznosítani a legtöbbet saját gazdaságunkban amikor az új információkat összehasonlítjuk eddigi tevékenységünkkel, a különböző területeken vonhatunk párhuzamot.

Március végén meg kell tartanunk az évváró választási közgyűlésünket, mivel az eddigi vezetőség

a szakmai szerda estéket.

Meg kell említeni, hogy megismerkedtünk olyan új dolgokkal, amiket meg kell szívlelnünk. Szerintem, nem szabad figyelmen kívül hagyni a termőtalaj tiszteletét és nem szabad nem tudomásul venni a legújabb termőtalajt megőrző baktériumokról szóló információkat. A már eddig ismert talajbaktériumok mellett megjelent egy új faj ami gyökérnövelő hatással is bír, a mai többszöri időjárás változások káros hatásának kiküszöbölésében kap nagy szerepet.(amerikai termék) Szerdán, február 15.-én lesz bemutatva itt nálunk is! Meglátogatnak majd bennünket a Topolyai Mezőgazdasági Állomás szakemberei is március 3.-án széleskörű beszámolókat tartanak a kísérleti parcellákról, minden kultúrnövény eredményeiről. Nem utolsó sorban a

törvényes határideje március 28.-án lejár. Remélem, hogy tudunk fiatalítani, mint minden más civil szervezetben is, az energikus további fejlődés érdekében.

Közben borászaink készülnek a Mátyás napi borkóstolóra, birkapörkölt kíséretében, a mi jó boraink is fontos szerepet fognak betölteni.

Ezen esemény február 25.-én lesz megtartva, mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ a már kiküldött meghívókban olvashatók.

OK

KÖZÖSSÉGI HÍREK

PÁLYÁZAT az egyesületek programjainak/projektjeinek résztámogatására vagy támogatására a 2017. évben

-A pályázat nyitott egész évben, az előlátott 2017-es községi költségvetés céleszközeinek függvényében.

PÁLYÁZAT programok/projekt k résztámogatására vagy támogatására a művelődés területén a 2017. évben

-A pályázat nyitott egész évben, az előlátott 2017-es községi költségvetés céleszközeinek függvényében.

Ösztöndíj a legjobbaknak

Az egyetemisták ösztöndíjazásáról szóló szerződés aláírása

A helyi önkormányzat nevében Marko Lazić községi elnök, Kerekes Zoltán községi elnökhelyettes, Kovács Károly polgármesteri asszisztens és Ksenija Kustudić Đukić községi tanács tag köszöntötte az ösztöndíjasokat.

Marko Lazić 41 egyetemistával írta alá az ösztöndíjazási szerződést, a Kishegyes községi lakhelyű egyetemisták 2016/2017 iskolaévre vonatkozó ösztöndíjazásáról szóló pályázat alapján.

A helyi önkormányzat 2,2 millió dinárt különített el a költségvetésből a községbeli egyetemisták ösztöndíjazására, akik alap-, mester- vagy posztgraduális képzést folytatnak Szerbiában, Montenegróban és Magyarországon. Újdonság a tavalyi évhez képest a posztgraduális képzésen lévő egyetemisták ösztöndíjazása.

Egész évben nyitott pályázat a civil szervezeteknek

Az előző évek gyakorlatát követve Kishegyes község önkormányzata január 24-én megjelentette az egyesületek programjainak, projektjeinek rész támogatására vonatkozó pályázatát. A pályázat előírásai és a szükséges űrlapok eltérnek az előző évbeliektől ezért január 31-én kerekasztal beszélgetést tartottak a civil szektor képviselőinek, ahol ismertették ezeket az újdonságokat – tudtuk meg Sándor Istvántól, a községi tanács civil szervezetekkel megbízott

szervezet legtöbb két pályázatot nyújthat be. A projekt megvalósítási határideje 2017. december 31-ével zárul. A pályázat egész évben nyitott. A formanyomtatványok a szükséges mellékletekkel megtalálhatóak Kishegyes község honlapján, a kishegyes.com-on.

- Tavaly 35-40 sikeres projektet támogattunk. Az idén is hasonló számú pályaműre számítunk. A pályázati anyagokat le kell adni elektronikus úton,

tagjától.

- A pályázat célja a Kishegyes község területén működő civil szervezetek támogatása, akik olyan projekteket hajtanak végre, amelyek összhangban vannak Kishegyes község területén elfogadott stratégiai tervekkel illetve a község társadalmi és gazdasági fejlődésére irányulnak. Mindamellet, hogy projekttevékenységeket támogatunk, működési tevékenységekre is lehet pályázni (irodaeszközök, helyiségbérlés, projekt csapatok költségei). A pályázó szervezet székhelye Kishegyes községben kell, hogy legyen, valamint az is elvárás, hogy az előző évben pályázó szervezetek elszámoltak a község felé a már megvalósult pályázatukkal. Aki nem tett eleget az elszámolási kötelezettségnek, az nem vehet részt a pályázatban. Ezen kívül ebben a pályázatban nem vehetnek részt a kultúr- és sportegyesületek. Számukra külön pályázatot jelentet meg a község.

A rendelkezésre álló keretösszeg 2 millió dinár. Egy

papírformában és cd-n Kishegyes község közigazgatási osztályának iktatójában munkanapokon 8-14 óráig vagy postai úton eljuttatni a község címére.

Kishegyes község önkormányzata megjelentette a Kultúregyesületek támogatására kiírt pályázatát is. A feltételek és a kötelező mellékletek megegyeznek a civileknek kiírt pályázatával, azzal, hogy erre csakis kulturális tevékenységet folytató egyesületek pályázhatnak.

- Folyamatban van Kishegyes községben a sportszövetség megalakítása. Ez a bizottság a sporttevékenységek finanszírozásáról fog dönteni. Tulajdonképpen az előzőleg alkalmazott gyakorlatot annyiban változtattuk meg, hogy három részre lett bontva az a finanszírozási modell, ami korábban egy keretből volt finanszírozva.

ba

A REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG HÍREI

Ami a Református Egyházközség híreit illeti, még egy rövid ideig vissza kell tekintenünk a 2016-os ősztendőre. A gyülekezeti statisztika számadatokban a következőképpen alakult az elmúlt évben: 24 keresztesítés, 11 esküvő, 40 temetés volt. Összesen 32-en konfirmáltak 2016-ban, ebből 29 gyermek és 3 felnőtt.

Amit mindenképpen szeretnék kiemelni, hogy 2016 szeptembere és decembere között szinte teljes egészében sikerült felújítani a lelkészi és gondnoki iroda helyiségeit, valamint a gyülekezeti termünket is. Ezenkívül részben felújítottuk a hittantermet is. Megtörtént a falak szigetelése, ki lettek cserélve az ablakok és ajtók, belső felújítási munkálatok is el lettek végezve. Korszerű belső világítást kapott az épület. A munkálatok kiadásait részben a németországi Gustav Adolf Werk segélyszervezet adományából, részben pedig önerőből fedeztük.

Orosz Attila

A bácsfeketehegyi Művelődési Egyesület keretében működő Podolszki Versmondó Kör rendezvényei és versmondóinak eredményei a 2016-os évben

2016. január 22. – a Magyar Kultúra Napja alkalmából verses-zenés előadást mutattunk be a kishegyesi versmondó műhely tagjaival összefogva. Kora délután Kishegyesen, este Bácsfeketehegyen.

2016. január 29–30., Eger – az Egri Kulturális és Művelődési Központ a Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezte meg az Ötágú Síp Üzenete elnevezésű versmondó találkozót amelyen ott voltak a mi versmondóink is, Bede Anett és Molnár Anna. Molnár Anna a verseny 1. helyezette lett.

2016. március 5., Törökkanizsa – a törökkanizsai Ablak Színház Egyesület 4. alkalommal szervezte meg a Mesélj rólam... vers- és prózamondó versenyt, amelyen kiválóan szerepeltek versmondóink. 3–4. osztályosok mezőnyében Vajda Noa Pálma különdíjban részesült. Az 5–6. osztályosok csoportjában Szabó Némedi Róbert 3. helyezést ért el.

2016. április 2., Szabadka – az Általános Iskolások Művészeti Vetélkedőjén a 3–4. osztályosok

Egyesületének közös versenyén Vajda Noa Pálma, Bede Anett és Molnár Anna továbbjutottak a 2. körbe.

2016. június 10., Bácsfeketehegy – a Bácsfeketehegyi Falunap és a Meggy napok alkalmából műsort adtunk Szavak és akkordok címmel versmondóink, valamint a kishegyesi és bácsfeketehegyi zeneiskolások részvételével. Szöveget mondott: Bede Anett, Bede Barnabás, Bede Borbála, Bede Noémi, Molnár Anna, Szabó Némedi Róbert és Vajda Noa Pálma.

2016. augusztus 6–13., Kátai-tanya, Kishegyes – a Szép Szó Műhely házibajnokságán a kiscsoportosok között Bede Barnabás 2. lett, a középső csoportosok között Szabó Némedi Róbert 2. díjat nyert, a kiskamaszok között 1. helyezést nyert Molnár Anna, 2. helyezést Bede Anett.

2016. november 13., Budapest – a Magyar Nyelv Napja, Nemzeti VERSeny. A budapesti Nemzeti Színház és a M.V.E. közös versenyén Vajda Noa Pálma közönségszavazással bejutott a döntőbe. Nagyon szép élménybe volt részünk a Nemzeti Színházban 30 kiváló versmondót hallgattunk meg. Noa Pálma öt és fél óra várakozás után került sorra, versével zárta a versenyt. Kiválóan teljesített! A következő minősítést kapta a soron lévő zsűritagtól: „Köszönjük ezt a pozitív és életörömmel kisugárzó versmondást amit tőled kaptunk. Méltóbb befejezést nem is kívánhatnánk ennek a szép napnak. Remélem még sokszor lesz alkalomunk hallgatni téged.”

2016. november 26–27., Bácsfeketehegy – a XX Dudás Kálmán Nemzeti Vers- és Prózamondó Találkozón a versmondó kör 7 tagja vett részt, és mind a 7-en bejutottak a döntőbe: Bede Anett, Bede Barnabás, Bede Borbála, Molnár Anna, Pásztor Bettina, Szabó Némedi Róbert és Vajda Noa Pálma. A döntőben ketten értek el helyezést: gyermek kategóriában Vajda Noa Pálma 2. díjat, a 7–8. osztályosok kategóriájában Bede Anett 3. díjat.

kategóriájában Vajda Noa Pálma 1. helyezette lett.

2016. április 17., Bácsfeketehegy – a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete által szervezett Arcok Üveg Mögött elnevezésű vetélkedőn, amelyen műfordításokkal mutatkoztak be a versenyzők, a felsősök mezőnyében Szabó Némedi Róbert 3. helyezette lett.

2016. június 4. – a Nemzeti VERSenyen, a budapesti Nemzeti Színház és a Magyar Versmondók

2016. december 17., Bácsfeketehegy – a Feketics Művelődési Egyesület karácsonyi ünnepi műsorán a következő fellépők mondtak verset: Pásztor Bettina, Bede Barnabás, Bede Borbála, Szabó Némedi Róbert és Kormos Irén. Ének, József Attila: Betlehemi királyok című megzenésített verset előadták: Bede Anett, Bede Noémi és Molnár Anna, gitáron játszott Bede Anett

Ahogy készítettem a beszámolót a 2016-os évről, egy pillanatra megálltam, mert eszembe jutott az elmúlt 20 év, a gyerekekkel való közös munkám. A 20 év alatt nagyon sok lelkes fiatal vett részt a Podolszki Versmondó Kör munkájában, ki hosszabb-ki rövidebb ideig és van aki még ma is a vers és a versmondás bűvkörében él. Egyben biztos vagyok, ha még abba is hagyták, életük részévé vált a vers. Ezek a fiatalok vitték a szép szó üzenetét az egész Kárpát-medencében innen Bácsfeketehegyről, egy Vajdasági faluból. Büszke lehet az a közösség aki 30

versmondót tudhatott magáénak. A művelődési egyesület rendezvényein helyt álltak, derekasan kivették részüket a munkából, tették a dolguk. Megérdemlik, hogy felsoroljuk őket: Farkas Hajnalka, Fekete Ágens, Pál Ágnes, Tóth Anita, Tarkó Lilla, Tóth Tilda, Lécic Lídia, Csanak Melitta, Csanak Andrea, Lódi Andrea, Kelemen Adél, Kormos Irén, Simonyi Lili, Kasza Zsanett, Lódi Csilla, Farkas Beatrix, Szarka Ákos, Szalejevics Viktor, Tamás Krisztina, Szombati Dorottya, Szakács Éva, +Kerekes Adél+, Bede Noémi, Bede Anett, Molnár Anna, Szabó Némedi Róbert, Bede Barnabás, Bede Borbála, Pásztor Bettina, Vajda Noa Pálma.

Öröm volt veletek dolgozni, és tegyétek dolgotokat továbbra is olyan lelkesedéssel mint ahogyan eddig dolgoztatok!

„Őrzők, vigyázzatok a strázsán!” (Ady Endre)

Csoportvezető: Barta Júlia

Podolszki József publicisztikai pályázat

FELHÍVÁS

A bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület Podolszki József Emlékbizottsága meghirdeti a 20. Podolszki József Publicisztikai Pályázatot. Az érdeklődők a következő műfajokban pályázhatnak eddig még nem publikált írásokkal: interjú, jegyzet, glossza, tárcsa és karcolat. A jelentkezési korhatár 40 év.

A pályázat jelíges. Kérjük a jelígek feloldását (elérhetőséggel együtt) lezárt borítékban mellékelni!

A díjak:

1. díj: 15000 dinár
2. díj: 12000 dinár
3. díj: 10000 dinár

A jelíggel ellátott pályaműveket három példányban 2017. március 6-áig kell eljuttatni a következő címre:

Feketics Művelődési Egyesület
Podolszki József Emlékbizottság
ul. Bratstva 30. / Testvériség u. 30.
24323 FEKETIC / BÁCSEKETEHEGY

A pályázat eredményéről a 2017. március 16-ai Magyar Szóból értesülhetnek az érdekeltek.

Az ünnepélyes díjátadás 2017. március 18-án 18 órakor lesz Bácsfeketehegyen a színházteremben.

Podolszki József Emlékbizottság

EREDMÉNYES ÖSSZEFOGÁS LÁTOGATÓBAN A DORKÓ CSALÁDNÁL

Havilapunk, a Fecske decemberi számában egy riport kapcsán a helybeli Dorkó család felkérésével fordult elsősorban a településünk lakosai felé, valamint a széles nyilvánosság minden segítőkész tagjához. Amint az a közölt írásból kiderült, lányuk Diana autóbalesetben megsérült, s a többszöri műtétek után egy újabbra volt szükség, hogy a húsz éves lány látását megmentsek. A család - aki alkalmi munkából és szociális juttatásból tartja fent magát - ennek a műtéti beavatkozásnak a mintegy kétezer eurós költségét már nem tudta önerőből kifizetni, ezért kérték a jó szándékú emberek segítségét.

Február első napjaiban a helyi gyógyszertárból kijövet és a már rég elmúlt, az évei alapján felnőtt korba sorolható bringám felé tartottam, széles mosollyal, vidám hangon rám köszönt Katalin, Diana édesanyja. Örömteli hangon mesélte, hogy lányát sikeresen megműtötték, jól van, itthon lábadozik, van remény, hogy lányának a látása rendben lesz, nem csukódik le a szemhéja, amely több helyen megsérült a baleset következtében. Egy látogatást, találkozást beszélünk meg február 15-e környékére, hogy tájékozódjak az eseményekről, az újabb fejleményekről, lányának egészségi állapotának javulásáról. Időközben a régióinkban működő kábeltévé tájékoztatásában láttam a Dorkó család köszönetnyilvánítását, amelyben megköszönik az önkéntes adományt felajánló embereknek a pénzügyi támogatást. Emberi gesztus, akárcsak azok a segítőkész emberek részéről, akik lehetőségükhöz mérten, emberbaráti megfontoltságból tettek pénzt az üzletekben, pékségekben elhelyezett perselyes dobozokba, illetve az(ok) a vállalkozó(k), intézmények, akik aránylag nagyobb összeget utaltak át. Látogatásom alkalmával a család elmondta, mihelyt a pénz egybegyűlt december folyamán befizették azt a klinika folyószámlájára, és csupán a műtét időpontját kellett meghatározni, amelyre többszöri telefonos egyeztetés eredményeként ez év január 30-án került sor.

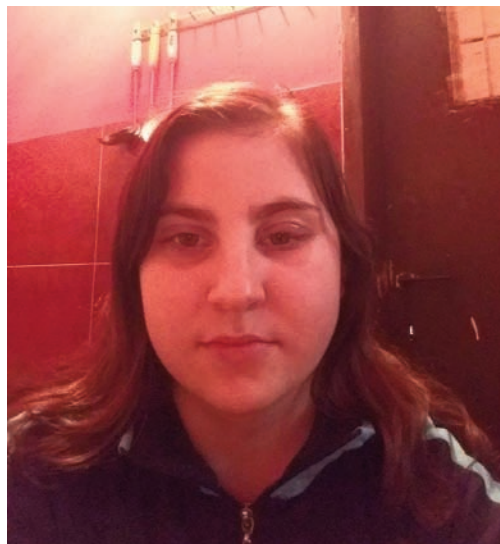
- A több mint kétórás műtétet követően a lányom mosolyogva jött ki a műtőből - meséli a boldog édesanya.

A napok múlásával a lányom egyre optimistább, kezd az önbizalma, a reménye is visszatérni. Az igaz, hogy olykor feldagad az arcának a bal oldali része, valószínűleg az összetört, összezúzódtott arcsontok következtében, amelyet habár már mego-peráltak, helyreigazítottak a balesetet követően, de az

újból szükséges, hogy az újvidéki kórház szakorvosai átvizsgálják, leellenőrizzék és amennyiben indokoltnak látják újfent elvégezzék a szükséges beavatkozást. Amint azt megtudtuk Dianától a májusban bekövetkezett balesetétől idénymunkákat végzett a mezőgazdaságban, de a sérülése miatt jelenleg nem bír dolgozni. Az otthoni házimunkákat is nehezen, vagy egyáltalán nem tudja elvégezni. Sajnálatos módon további kezelésekre, ellenőrzésekre kell járnia Újvidékre és Belgrádba, ahol egyébként is műtöttek. Ez pedig újabb anyagi megterhelést ró a családra. A mindent követ megmozgató, a legesélytelenebbnek tűnő lehetőséget is felhasználva a lánya egészségének visszaállítása érdekében, Katalin külföldi munkavállalásra készül. Bár - mint mondja - nehéz, aggályokkal teli szívvel hagyja itthon a családot, a lányát, de más megoldást nem lát a gyermeke gyógyításának a költségeinek fedezésére.

Elköszönésemkor, már kint a kapuban teszi hozzá: - ismételten köszönjük minden ember önzetlen segítségét, aki a bajban kiállt mellettünk. Sajnos vannak olyan helybeliek, akik más családok rossz példáin okulva megszóltak, elmarasztaltak bennünket és kételkedtek, hogy a begyűjtött pénzt valóban a rendeltetésének megfelelően használjuk fel. A műtét költségének összegéről szóló számla fénymásolatát a helyi közösségben leadtam, hogy bárki meggyőződhessen, hogy minden egyes dinár a lányom egészségének a visszaállítására lett fordítva, és amelyet tiszta szívből köszönünk minden ismerősnek és ismeretlen jószívű adakozónak.

Szukola Béla

A VAJDASÁGI MAGYAR AMATŐR SZÍNJÁTSZÓ SZEMLE HÁZIGAZDÁI LESZÜNK

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség és a Feketics Művelődési Egyesület a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet szakmai partnerségével az idei évben két hosszú hétvégén, 2017. március 23. és 26., továbbá március 30. és április 2. között rendezi meg a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátsszók XXII. Találkozóját. A 2017-es Találkozója házigazdája Bácsfeketehegy.

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátsszók Találkozója

Vajdasági Magyar
Amatőr Színjátsszók
Találkozója

már 22. éve az amatőr társulatok seregszemléje és nemes versengése, ahol az előadásokat szakmai zsűri véleményezi, és több kategóriában díjakat oszt ki. A találkozót minden évben más-más vajdasági településen rendezik meg, így megmozgatva a kistelepülések közösségét, bevonva azokat a szervezésbe, valamint a közönség soraiba. A szervezők várják a Vajdaságban működő színjátsszó csoportok jelentkezését a vajdasági magyar műkedvelő színjátsszás szemléjére.

A benevezés határideje: 2017. február 24.

Jelentkezni a Találkozó hivatalos jelentkezési lapját kitöltve lehet. A jelentkezési lap elérhető a www.vmmi.org és a vmmsz.rg oldalon.

A Találkozóval kapcsolatban érdeklődni lehet:

Hajvert Lódi Andreánál a 062/566-234-es vagy a lodiandi@gmail.com elérhetőségek valamelyikén, továbbá

Sutus Áronnál a 069/551-82-22-es telefonszámon, illetőleg a kalaposemberke@gmail.com villámposta címen.

Díjak

A találkozónak két fődíja van: a Pataki László-díj a találkozó legjobb hagyományos keretek között megvalósított előadásáért és a Bambach Róbert-díj a legjobb alternatív/új formákat kereső előadásért. A találkozó további díjai: a Garay Béla-díj a közönségteremtő tevékenységért; a Szilágyi László-díj a legjobb férfi főszereplőnek; a Ferenczy Ibolya-díj a legjobb női főszereplőnek; a Nagy István-díj a legjobb férfi mellékszereplőnek/epizodistának; a Magyar Piri-díj a legjobb női mellékszereplőnek/epizodistának; a Szántó Róbert-díj a legszebb színpadi beszédért; a közönségdíj.

A Találkozó a Magyar Nemzeti Tanács országos szintű kiemelt rendezvénye.

A Feketics Művelődési Egyesület tisztelettel várja a közösség tagjait, legyenek visszajáró nézői ez alkalommal is a szemlének! A rendezvény 2017. március 23-án a helyi Soma színtársulat előadásával indul, az azt követő napokon pedig a vidéki társulatok előadásait láthatják. A záró napon az Újvidéki Színház vendégelőadása kerül

műsorra. Tartsanak velünk!

Az egyesület ugyanakkor örömmel fogad mindenemű segítséget a szemlével kapcsolatban, tehát aki bármivel hozzá szeretne járulni a Találkozó sikeréhez, keresse fel Harangozó Adélt a Művelődési Egyesületben minden hétköznapi délelőtt 8 és 13 óra között, vagy a 069/50-60-998-as mobilszámon. A rendezvény lebonyolítása során szükség lesz önkéntes segítségre (pogácsasütéstől kezdve a nézőtéri felügyeletig sok mindenben), és tárgyi felajánlásokra is a különdíjak miatt (a felajánlás lehet saját készítésű termék is akár). Aki teheti, hogy pénzübeli segítséget adjon, a színházterem rendbhozatalához arra is szükség van.

Készüljenek velünk erre a nagy eseményre, azután pedig legyenek vendégeink minden délután és minden este a szemle során! Az előadásokat ingyenesen tekinthetik majd meg. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Feketics ME

ÓVODÁNK HÍREI

A decemberi hónap, mint minden évben, az idén is eseménydús volt, minden nap titkot rejtett, hiszen készülődtünk az ünnepekre.

December 5-én a Mikulás titokzatos csendességgel osont be óvodánkba és lepette meg minden kisgyermeket. Az aprócska cipőkbe rejtett mandarinakmelyet a helyi közösségtől kaptunk- megörült minden óvodás és harsányan kiáltották: "Itt járt a Mikulás!"

December 16-án Spišljk Zoran-Feketicsről elszár-

gármestere Bodnár András kíséretében négy ottani vállalkozó volt óvodánk vendége. Vendégeink 140.000 forinttal támogatták intézményünket. Ebből az összegből minden csoportszobába új szőnyeg került, ezen kívül a gyerekek részére szivacs ülőkéket és porszívót vásároltunk. A kocsériaknak nagyon szépen köszönjük az ajándékot és a közvetlen barátságot! Ezen a napon Sv. Nikola alkalmából a gyerekek banános csokit kaptak, amit ismételten a Helyi Közösség ajándékozott.

mazott, Békéscsabai futballtréner- volt a vendégünk, aki a közeledő ünnepek alkalmából csomagokkal lepte meg óvodásainkat, melyet szívből köszönünk. A gyerekek ezt a kedvességet, dalokkal és versekkel hálálták meg.

December 17-én volt a karácsonyi vásár, amire a szülők és a gyerekek közösen készítettek gyönyörű szép, ragyogó ünnepi díszeket, kellékeket az óvodai alkotóházakban. A karácsonyi kirakodóvásári portékákat a Kultúrotthonban értékesítettük, ahol gyerekek lelkesen árultak.

December 19-én Kocsér (Magyarország) pol-

December 21-én a gyerekek magyar és szerb nyelven bábelőadást nézhettek meg, "Karácsony a nagyinál" címmel, Halász Sámuel szervezésében. A bábelőadás után minden gyermek gazdag ajándéksomagot kapott, mely tele volt tisztálkodási szerekekkel, rajzfel-szerelésekkel, ruházati cikkekkel (sállal, kesztyűvel, sapkával) és még nagyon sok más meglepetéssel- melyet angol gyerekek csomagoltak. Mindezt nagyon szépen köszönjük a Gyermekmisszióknak.

Helyi közösségünk kérésére az idén is saját készítésű díszekkel ékesítettük a fenyőt falunk központjában. December 22-én csengőszóval érkezett meg hozzánk

a Téalapó, aki 117 gyermeknek szerzett nagy-nagy örömet ajándékaival. Minden csoportot meglátogatót, szétszította a csomagokat és lefényképezkedett óvodásainkkal. A gyerekek cserébe Téalapónak szóló dalokat és verseket mondtak el.

Ezúton köszönjük támogatóinknak kik megtöltötték a Téalapó puttonyát így valóra váltották a legszebb gyermeki álmokat.

Támogatóink: Zádi pbr. Szeghegy

Montel sztr Kishegyes

Braća Veše sgr Bácsfeketehegy

Risto Stojanović Bácsfeketehegy

Chik Prom Kishegyes

EURO 92 Bácsfeketehegy

Kalmar sztr Bácsfeketehegy

Živinastija str Kishegyes

Metalpepi mbr Kishegyes

ezenkívül intézményünk is hozzájárult a télapócs-

Aretol doo Újvidék

HT doo Kishegyes

Giljen AMD doo Szeghegy

N.A.M Total Tech doo Kishegyes

Drvara Bácsfeketehegy

magok biztosításához, melyet a bácsfeketehegyi és szeghegyi óvodások kaptak.

A Verbászi Vital Medela kekszet, ugyanakkor a feketicsi Zoran Martinović és Sekulić Branislav – játékszer és lekvárcsomaggal lepte meg a község óvodáit.

Kishegyes óvodásainak Tót Attila –mint minden évben-az Agriromagna cég által biztosította a télapócsomagot.

Intézményünk hálásan megköszön minden adományt és ajándékot, mellyel a gyerekeknek, de nekünk is szebbé, kényelmesebbé és örömtelivé tették az ünnepeket.

Külön köszönjük a Helyi Közösségnek támogatásait az együttműködést, és mindazoknak kik bármilyen módon segítették óvodánk életét.

"PÁN PÉTER" I.E.I.KISHEGYES
Bácsfeketehegy "Meggy" óvodája

GYERMEKEINK KARÁCSONYI ÖRÖME

Hálás a szívünk, hogy immár második alkalommal látogathattuk meg községünk gyermekeit a „Gyermekmisszió” karácsonyi bábszínházával. Fiatal önkénteseink (Pásztor Teodóra Viktória, Török Emese, Balassa Dominik, Perlaki Nándor, Pásztor Ábel) Halász Sámuel vezetésével már november ele-

jén elkezdték a próbákat. Bábelőadásunk címe: Karácsony a nagyinál. A bibliai történeten keresztül megismerhették Jézus születését, és ezen kívül kedves történetet hallhattak az ember- és Istenszeretetről. Színdarabunk egy család karácsonyi készülődését és az igazi ajándék – Jézus Krisztus születésének az ünnepét mutatta be.

Színdarabunkkal és az Angliából érkezett cipős doboz ajándékokkal meglátogattuk községünk 3 óvodáját és általános iskoláját 1-4 osztályig Bácsfeketehegyen, Szeghegyen és Kishegyesen. Ezenkívül a bácsfeketehegyi református egyház ifjúsági csoportját is megleptük az ajándécsomagokkal. Örvendünk, amiért közel 900 csomagot oszthattunk ki a gyermekek és fiatalok között, mely nagy örömeinkre szolgált és hisszük, hogy az egész család számára segítség mindaz a sok meglepetés, amit a csomagok tartalmaztak.

Egy héti vendégünk volt egy németországi fiatal író, Nicole S.

Ő egy kedves kis mesekönyvvel kedveskedett a gyermekeknek, melyet ő írt, és még Németországban lefordítatott magyar nyelvre, Az elveszett

karácsonyfa címmel. Élvezte ő is a 9 bábelőadást községi szinten, melyet magyar és szerb nyelven hallhattak a gyermekek.

Köszönjük az intézményvezetőkkel való együttműködést, a programok megszervezését és több helyen a kedves és meleg vendéglátást.

Reméljük a jövőben is tudunk bábszínházzal kedveskedni a gyermekeinknek!

Halász Sámuel és Renáta
„Gyermekmisszió” munkatárs

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

...(De) neki(k) (is?) van(nak) joga(ik), avagy, nem tetszik a Trumpnak a frizurája

Kinek?, de naiv kérdés, hát a migráncsos(ok)nak.

Na, az első mondaton már is túljutottunk, mert a mi (igen, Ti, barátaim, rokonaim, földijeim) migránsainkkal beszélgetve, feljött a téma, mi más, meg miért pont ez, meg miért épen most...hát, mert, nem tetszik a Trumpnak a frizurája.

Épen nekünk határon túli magyaroknak, és újból határon túlivá vált magyaroknak kell ezt a témát cincálnunk?

Lehet. Igen.

Lehet, hogy épen mi vagyunk az egyetlenség, mert lehet, hogy nem is ezek, az új ideköltözők, átvonulók, itt az idegenek, hanem mi vagyunk, tehát csak mi érthetjük meg, hogy mi fáj nekik, mit akarhatnának, szerethetnének, igaz ha először is ők maguk is tudnák.... nem tetszik Trumpnak a frizurája..

Miért törődött az egész világ, értsd az államalkotókkal az élen, a kilencvenes évek katasztrófája alatt csak magukkal, hogy mi az igazság, igazságosság, haza, hazafiasság, meg az ő örökös joguk, velünk kisebbségekkel, miért nem?

Mi volt ötvenhatban, Trianonban, Aradon, miért volt kuruc-labanc, miért volt ellenreformáció, csak úgy itt voltak a törökök, és mellékesen a tatárok is? Miért az említettek után pont nekünk kellene megértenünk, hogy a mostani menekülteknek is vannak jogaik. Amúgy melleleg hogy is állunk a mi jogainkkal?... nem tetszik a Trumpnak a frizurája..

Jó, értem, Ők is emberek, nekik is dukál a jobb élet, a magasabb civilizált életszínvonal. Őket is egyenrangú embereknek kell nézni és biztosítani a lehetséges biztonságos életet, jogot először is az életre majd az összes huszadik századi vívmányokhoz. Mindenki volt, lehet, hogy nem most?, valamikor a történelem folyamán valaki másnak az alattvalója. Miért? Ki (mi) határozza meg, hogy ki uralkodhat más felett és miért? Kinek az Istene az igazi és követendő, ha tudjuk, hogy csak egy van? Nem tudom, nem értem, de akkor sem tetszik Trumpnak a frizurája..

Akarják-e, kell e nekik?

Itt is mindenki modern akar lenni, de először is követelik (nem pedig kérik), hogy mindenki felett, az ő szájhagyományon alapuló történelmük uralkodjon, mint a patriarchátus, ahol a nő másodrendű lény, vásárolható mint egy tárgy. Vagy ahol ők a felsőbbrendű főnökök, ahol lehetnek analfabéták is, de az iskolázott alattvalóik, akik velük nem egy fajták (hú, de csúnyán hangzik), csak másodrendűek, vagy a nők státuszát élvezik... A huszadik században az ilyen gondolkodások miatt sok borzadalmat éltünk át (főleg az idősebbek), nem kívánhatjuk, legrosszabb ellenségünknek se....nem tetszik Trumpnak a frizurája..

A második világháború után megalapítva az ENSZ-et, nagyon sok határozatot hoztak, hogy ne legyenek háborúk, az emberek békességben egyenlőségben egészségben, szeretetben(sic) éljenek.

Szép, szép, de azért az a szemtelen okos angol író, Orwell, fő művében, meg azt kérdezi, hogy jó, ha mindenki egyenrangú lesz, akkor kik lesznek az egyenrangúbbak?

Sokan még az Evangéliumig sem jutottak el, mivel a szemet szemért elvet vallják, vagy mindenhol a saját elsőbbségüket keresik, másokkal szemben, de azóta már majdnem két évezred elmúlt, sok víz lefolyt a Dunán és kifolyt tömérdek honfi vér, miért, (kiért, ki miatt)... nem tetszik a Trumpnak a frizurája..

Most aszongyák, demokrácia van. Volt a görögöknél is még az ókorban, de valahogy akár hogyan is szépítik, nem nézhetett ki valami jól. Az sem lehetett az a nagy egyenlőség, mivel nem volt érvényes, a rab-szolgák számára is.

Ez valahogy olyan érthetetlen a parlamentáris demokráciában is, ahol a jobb és baloldal képviselői, állandóan torzsalkodnak, méghozzá a nép, a nemzet, érdekében... Hány nép van aki megválasztotta őket. Jó, legyenek a képviselőink egy már elfogadott törvény alapján megválasztva, oldaltól, pártállás-foglalástól, tagságtól függetlenül, és a választóinak többségét képviselje, majd a szavazáson az a vélemény győzzön, amely többségbe került... illúzió... nem tetszik a Trumpnak a frizurája..

Ma mindenki, de főleg a politikusok egymásról olyan becstelen dolgokat állítanak, hogy, ha igaz lenne, minimum harminc év szigorított börtön várna rájuk, de szerintem a hamis állítások miatt is, ami a „jó” politikai célt szolgálta, legalább felét leülhetné az „adatszolgáltató” és mellékesen a parlamentbe csak büntetlen előéletű polgárt lehetne jelölni. Akkor sem tetszik a Trumpnak a frizurája..

Mi köze Trumpnak az egészséghez?

Csak annyi, hogy Ő a mai mértékek szerinti legdemokratikusabb ország elnöke, eddigi adatok szerint, maga akarta, és a nép szavazta meg törvényesen, na most viselje sorsát... akkor sem tetszik a Trumpnak a frizurája..., miért, hát azért, mert, ha már mindenki kritizálja, akkor én is megmondom a véleményemet. Ezt gondolom róla, mások meg gondolkozzanak.... nem tetszik a Trumpnak a frizurája..

Bíró Csaba

PS : a jogok tudtommal kötelezettségekkel járnak, a legfontosabb pedig a mások jogainak tisztelete

GONDOLATOK

Kemény telünk volt

Idén szokatlanul kemény telünk volt Bácsfeketehegyen és környékén. A Kárpát-medencét 2017 januárjában tartósan megülő sarkvidéki fagyos levegő, megálljt parancsolt a csapadékot hozó enyhébb és nedves léghullámoknak. Napról-napra

szomorú, ködös idővel keltünk és nyugodtunk. Nagyon kevés hóval tört ránk a szigorú tél, számköztésre, hőemberkészítésre eddig alig volt alkalma a gyerekeknek. Fáztak az őszi vetések és fáztunk bizony mi is. Napokon át zúzmarás ködös reggelekre ébredtünk, a fagy nem mindennapi, pompás jégvirágokat rajzolt az ablakainkra. Ilyenkor picit talán megszépült a táj is körülöttünk, hiszen a zúzmarával borított fák és a bokrok enyhítették környezetünkben a reménytelenséget sugalló téli szürkeséget.

A bekészített tüzelő sem úgy fogyott mint a megszokott, enyhébb teleken. Sok házban meglepődve tapasztalták - tapasztaltuk, hogy bizony nem eszi meg a kutya a telet, igazat őriz az emlékezet, hogy ezen a tájon nem ritkaság az ideihez hasonló zord és hosszantartó zimankós időjárás. Nagymértékben, sok házban vérszesen megfogyott a bekészített szén, tűzifa vagy egyéb tüzelőanyag, a villannyal, esetleg gázzal fűtő családoknál pedig a most érkező számlák borzolják a kedélyeket és ürtik a zsebeket.

Sokféle fűtőmódot kipróbáltunk az elmúlt években, évtizedekben. Ahol volt rá mód és lehetőség áttértünk az energiatakarékosabb megoldásokra, másutt pedig abban reménykedtek, hogy az idején is alkalmazkodik anyagi lehetőségünkhöz, nem rendfíti meg túlságosan a sok sebből vérző családi költségvetést.

Ezúttal bizony nem jött be a számítás. Mi, akik emlékezünk a távolabbi, a múltat a feledés jótékony fátyolával leplező telekre is, nem feledhetjük az őseink gyakorlatiasságát amikor a mindent elnyelő banyakemence mellett vészelték át az akkoriban is minden bizonnal gyakran csikorgó időt hozó téli hónapokat. Ritka volt annak idején az a

falusi ház ahol szénre költöttek hiszen a szorgalmas munkát igénylő szőlőskertek, szántóföldek, és az étellel teli istálló megteremték a téli tüzelőt. Bizonyára azokban az időkben is voltak ereszd el a hajam időjárást hozó csikorgó telek, de az ember azért született erre a tájra, hogy mindent kibírjon, eltűnjön, és mindannyiunk Teremtőjének

szeretetében, segítőkészségében bízva kivárja a soha el nem maradó kikeletet.

Bizony ez a nemszeretem tél is előbb-utóbb mögöttünk marad. Sokáig emlékezni fogunk rá, emlegetni fogjuk, és segíteni fog nekünk, hogy tudjunk örülni a minden bizonnal előttünk álló, kevesebb megpróbáltatást hozó enyhébb teleinknek. Mindez azt is feltételezi, hogy akarjuk és tudjuk várni az előttünk álló teleket, éveket. Az elmúlt időt nem feledve és tagadva, találjunk értelmes, megvalósítható és örömet hozó célokat az eljövendő, nekünk kiszabott időre. Nem egyszerű ez a feladat, de ennek ellenére addig jó nekünk, családjainknak, egész közösségünknek, ameddig bizakodva tudjuk várni, át- és túlélni a számunkra rendelt mindenkori, reményt ígérő holnapokat.

Prosperitati

Úgy gondolom, hogy most már nagyon kevés olyan vajdasági magyar embert lehet találni aki, ha egy picit is odafigyel a közösségünkkel történő eseményekre, a mögöttünk levő évben ne hallott volna a Prosperitati Alapítványról. Arról, hogy Pásztor Istvánnak a Vajdasági Magyar Szövetség elnökének kezdeményezésére, és a VMSZ eddigi munkájának elismeréseként Magyarország Kormánya, Orbán Viktor miniszterelnök javaslatára 2015 novemberében úgy döntött, hogy a 2015-2019-es időszakban, az anyaországi adófizetők pénzéből eddig sohasem tapasztalt méretű anyagi támogatást nyújt a Szerbiában élő magyarok szülőföldön való gazdasági megkapaszkodásának és boldogulásának támogatására. A támogatás keretösszege a kormányhatározat szerint 20 milliárd forint vissza nem térí-

tendő támogatásból, valamint 30 milliárd forint kedvezményes banki hitelkeretből tevődik össze, és a vajdasági magyar közösségek terület- gazdaságfejlesztési stratégiájában meghatározott intézkedések megvalósítására fordítják. Az is köztudott, hogy az említett stratégiát a VMSZ által felkért szakembereink készítették elő, és a támogatások kihe-lyezése, a VMSZ-el együttműködésben létrehozott intézményrendszer a szabadkai Prosperitati Alapítványon keresztül történik.

Eléggé kacifántosra sikeredett a fenti megfogalmazásom, mentségemre azt tudom felhozni, hogy papírra vetéséhez a Prosperitati Alapítvány honlapján, a www.prosperitati.rs oldalon található kormány határozat szövegét használtam. A lényeg pedig arról szól, hogy az elmúlt évben mintegy 3.200, az idei első kiírási körben pedig mintegy 4.000 vajdasági magyar ember és magyar érdekeltségű vállalkozás döntött úgy, hogy a szülőföldön való megkapaszkodása és boldogulása érdekében pályázatot nyújt be a támogatásban való részesülése érdekében. Az is köztudott, hogy az elmúlt évben a pályázatok döntő többsége sikeresnek bizonyult, és nehéz lenne Vajdaságban olyan magyarok által is lakott települést találni ahol a Prosperitati Alapítványnak nem lenne sikeres pályázója.

Nem tudom, csak feltételezem, hogy a reményen felüli túljelentkezés ellenére a nemrég lezárult pályázati körben is olyan döntés születik, hogy a sikeresen előkészített pályázatok támogatást kapnak, és a kisösszegű, igen népszerűvé vált kiírások mellett, számos magyar munkahelyet teremtő nagyméretű beruházásra benyújtott pályázat is sikeresnek bizonyul. Nem hiszem, hogy bővebben kellene magyaráznom mindennek a jelentőségét, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy a fiataljaink elvándorlása elsősorban anyagi okokkal magyarázható, és ez a folyamat csak akkor lesz igazán csökkenthető és visszafordítható amennyiben javulnak a szülőföldön boldogulás feltételei.

Mindezzel kapcsolatban arra is emlékeznünk kell, hogy az elmúlt két évben voltak olyan vajdasági magyar emberek is akik fennhangon hirdették, hogy nem lesz semmi ebből a VMSZ által meghirdetett támogatási lehetőségéből, vagy ha lesz akkor sem lesz benne nagy köszönet, mivel a VMSZ-hez közelálló személyek és vállalkozások fognak csak támogatást kapni a Magyarországi pénzekből. Ezek a kötözködő, véleményem szerint rossz szándékú, illetve megtévesztett emberek ma már nem fűjják ezt a nótát, mivel az elmúlt egy év gyakorlata igencsak kifogta a szelet a vitorlájukból. Kiderült ugyanis, hogy a sikeresen megírt, valós igényen alapuló vajdasági magyar pályázók döntő többségének a neve semmilyen formában nem köthető a Vajdasági Magyar Szövetséghez, sőt számos olyan sikeres pályázót lehet találni a már említett honlapon feltüntetett nyertesek listáján akik eddig nem sok jót tudtak mondani a VMSZ közösségmegőrző szerepéről, munkájáról, és annak eredményéről vagy pedig igen

hangosan azt hirdették, hogy a VMSZ-esek maguk közt fogják elosztani a támogatást.

Mivel nem titok, azért elmondom a bácsfeketehegyi Fecske falu- és havilap februári száma olvasóinak helyben és a széles nagyvilágban, hogy mint a VMSZ alapító tagja és sokéves tisztségviselője sem én, sem a nevemet viselő fiam, sem a családom valamelyik tagja, sem bárki más a nevemben az elmúlt évben nem pályázott a Prosperitati Alapítványnál semmilyen támogatásra. Nem azért mert nem tudtuk volna megírni, vagy nem lenne rá szükségünk, hanem kizárólag azért, hogy senki sem mondhasa, hogy lám-lám az a bácsfeketehegyi Pál Károly is azért nyert mivel közel áll a tűzhöz, visszaélt a VMSZ adta lehetőséggel, és így tovább, és így tovább. Azt sem tartom titokban, hogy az idén már mi is beálltunk a pályázók sorába, a fiam is és a családom is kapcsolható mezőgépre pályázott a Prosperitati Alapítványnál, és a négyezer főnyi támogatásban reménykedő pályázó sorában mi is türelmetlenül várjuk a pályázati eredmény megjelenését.

Böjti szelek

Utánanéztem és elmondom, hogy a népi időjárési megfigyelés böjti szeleknek nevezi a nagy-böjt időszakában, tehát a tél végén, a tavasz első felében tapasztalható tartós, erős szélfúvást amely kitisztítja a levegőt és felszárítja a télutó havas-sáros maradványait. Azt már nem tudom, hogy nálunk idén február elején napokig tapasztalható, kellemetlenül hideg, erős és idegborzoló szélfúvást böjti szélnek, vagy csak annak előhírnökének lehet nevezni, de abban bizonyosan mindannyian kiegyezünk, hogy a hideg bizony nem sokat ér szél nélkül.

Meglehet szokni a téli hideget, és az is igaz, hogy nem egészséges az a tél amely nem hoz elegendő hideget tájainkra. Mindemellett az is igaz, hogy én még eddig olyan normálisnak mondható emberrel nem találkoztam az életemben aki annak örült volna fennhangon, hogy bezzeg milyen jó most nekünk mivel hála Istennek igazi erős szél kíséri a ránk törő farkasordító hideget.

Gondolom, hogy ilyen ember nem is létezik széles e világban, és a böjti szél témáját is csak azért soroltam be mai írásomba, hogy a rám jellemző stílusban zárhassam soraimat. Tehát annak reményében, hogy még sokszor fűjnek ránk a böjti szelek ezúttal is elmondom, mint azt eddig már sokszor megtettem, hogy bízom mindannyiunk gondviselő Teremtőjében aki segíteni fog bennünket, hogy életrevaló, és előbb-utóbb újra gyarapodó magyar közösségként, az idők végezetéig megmaradjunk szülőföldünkön, őseink hagyatékában és utódaink hozományában.

Pál Károly

KUTYAVILÁG

Olvasói levél

Minden bizonnyal nem található a térségünkben olyan település - elsősorban faluhelyen - ahol, ha végigsétálunk egyik-másik utcán ne "futnánk" össze egy-egy elcsatangolt, kóborló kutyával. Első szemrevételezés alapján megállapítjuk, vajon támadó-, vagy inkább közömbös-, vagy esetleg barátkozási szándékkal közeledik felénk. Következő pillanatban tudatosul agyunkban, amit a szem, a látóidegek továbbítanak: kis növésű, vagy éppen termetes, sárga, fekete, netán barna színű, kölyök, fiatal esetleg öreg, csapzottszőrű-e, vagy ápolt. Feltűnő lehet ha sántít, (esetleg egyik lába hiányzik) vagy történetesen egyéb sérülések láthatóak rajta. S amennyiben úgy érzékeljük, hogy testi épségünk nincs veszélyben, tovább haladunk a ránk zúduló kötelezettségek, feladatok elvégzésének érdekében. A látottak alapján esetleg egy sóhajt váltanak ki némelyikünkben, és gondolatainkat máris a betáplált napi program mielőbbi teljesítésére fordítjuk. Ebben a felgyorsult, elanyagiasodott világunkban tudvalévő nincs idő azon filózni, elmélkedni, hogyan került az utcára a szerencsétlen jószág, mikor evett utoljára, milyen sorsa volt abban a családban, ahol eddig élt, vannak-e gyerekek, akik hazavárják, siratják a résnyire nyílásban maradt kiskapunk kisurranó kedvencet. Mert mindegyiknek van egy élettörténete,

akár csak nekünk, embereknek. Annyi különbséggel, hogy mi nagymértékben tudjuk befolyásolni az ő életüket, életminőségüket, ellentétben velük szemben.

A kutyák elhanyagolt, rendszertelen etetése is megbotránkozató, ám igen szomorú látvány, amikor bántalmazták, esetleg némelyek szadista, szinte állatias agresszivitásukat töltik ki rajtuk. Kis városokban, faluhelyen is szinte minden családi háznál van legalább egy kutya, de néhol akár több is. Ennek ellenére nehéz eltűnni, elviselni főleg a szomszédságokban lévő, olykor éjszakákon át vonyító kutyák rigolyáit, esetleg a kertjükbe, udvarukba átsurranó kutyák duhajkodását, főleg, ha még egy-két szárnyas is látja a kárát. Talán ilyen esetben nem a szomszédnak kellene önbíráskodnia, és a vandál, primitív törzsek bevett szokásait alkalmazni, miszerint, szemet szemért, fogat fogért, hanem szem előtt tartva - amennyivel picivel tovább lát az orránál, s gondol a holnapra is - a jószomszédi - olykor, amúgy is harmad gyenge - kapcsolatok megőrzését. Mert az semmi esetben se nem vezet megoldáshoz, hogy a háziak fél napos távollétében a szomszéd a falon, esetleg a kapunk keresztül bedob gyorsan ölő méreggel átítatott (amelyet már kivontak a forgalmazásból és tiltó listán szerepel) ételt a kutyák megmérgezésére.

Minden bizonnyal hatékonyabb, emberségesebb lett volna szóbeli figyelmeztetés a kutyák gazdájának, még ha meg kellett volna azt ismételni is.

Ehelyett az illetékes szervek megbízottai vonultak a helyszínre jegyzőkönyvet, fényképet készíteni a kínok kínjával az udvar különböző pontjain kiszendevett másfél éves testvérpáros kutyusokról. Nekik a holnap, a jövő azon a végzetes napon véget ért. Félő, hogy ezek után a két fiatal szomszéd család, jó szomszédsági kapcsolatába is beleevett a fene.

Lala.

APÓ

Azt mesélték róla, hogy fiatal korában széles vállú, egyenes ember volt. Én már csak hajlott hátú, sovány, összeszáradt embernek ismertem, aki az élet terhe alatt meggömbült, a szibériai fogság farkasordító hidege, embertelen körülményei megviselték egészségét. Ennek ellenére is egész nap tett-vett a dimbes-dombos kiskertjében, nagyokat szippantva bagójából, amit maga csavart igazi házi dohányból.

Alacsony, tőporódott és hajlott alkata miatt, a Nagyapa elnevezés helyett az Apó, Apóka becenevet kapta!

Télen és az esős napokon, kosarat font és seprűket kötött, ebből élt, ez volt a fő foglalkozása. Különböző formájú és nagyságú kosarakat készített vesszőből és gyékényből. A karkosártól a kétfülű kukoricás kosárig, a gyékényből készített szakajtótól

Bagója mindig a szájában lógott, a szája jobb csücskében, ezért félig összeszorított ajkakkal beszélt, keveset és alig hallhatóan. Hosszú bajuszának lelógó vége megsárgult az állandó, erős dohányfüsttől. Csontos, meredt ujjai is elszíneződtek a dohánytól, úgy néztek ki mint aki zöld diót pucolt.

Ha valakinek dolga akadt vele, a kertjében mindig megtalálhatta, ami inkább őserdőre hasonlított mintsem veteményeskertre, vagy gyümölcsösre. Olyan testtartással szedegette a túlrejt, szétlottyant szilvát, ringlót a fák, cserjék alól, a csalánbokrok közül, ami inkább hasonlított pók, mint emberi testtartásra. Az orra hegye szinte a földet seperte.

a kupujkáig, minden kapható volt nála. Cirok és kóröseprűket is kötött mindenféle nagyságban.

Amikor csak tehetett, vagy ha az idő megengedte, egész napját a kertjében töltötte még nyolcvannégy évesen is, kivéve a szombatokat amikor piacra ment, hiszen nélküle nem múlhatott el egyetlen egy piac sem. A kertjében maga termelte portékájával, minden szombaton már kora reggel megindult a piacra, nem riadva vissza sem esőtől, sem szélről, sem a fagy csontig hatoló hidegétől, hisz a faggyal már régen, még a szibériai fogsága alatt megbarátkozott.

Ritka egyéni portékát vitt a piacra. Volt a

kerékpár csomagtartójára akasztott kosarakban: rebarbara, sóska, csicsóka és édesgyökér is a megszokott mindennapi vetemények mellett. Még most is emlékszem a rebarbara lapulevélhez hasonlító nagy leveleire, szárának savanykás, fanyar ízére amiből főzeléket főztek, de alma hiányában nagyon ízletes pite is sült belőle. A sóska megtévesztésig hasonlított a spenótra. A csicsókát nyersen ettük, a krumplihoz hasonlóan gumós gyökérzet, aminek az íze hasonlít a karalábé ízéhez. Az édesgyökér jól helyettesítette a rágógumit.

Mikor a piacra indult Apóka, viharverte kerékpárját úgy megrakta portékával, hogy csak tolni bírta. Lehet, hogy nem is volt már elég ereje ahhoz, hogy a pedálokat hajtsa. De az erejével és a korával dacolva a lejtőkön valahogyan mindig felkapaszkodott az ülésre és teljes sebességgel száguldott

a hepe-hupás utakon, mivel kézféke nem volt, a hátsó féket használni meg már nem volt elég ereje. Még nézni is rossz volt, amint a kerekek melyekből egy-két küllő hiányzott, száguldás közben, nyolcasokat rajzoltak a vastag, forró nyári porban. Hiába perelt vele anyám, hogy a kerékpározás már nem neki való, Apó nem hallgatott rá csak mérgesen motyogott, hogy motorkerékpárt fog venni. Eltökélt szándéka volt, hogy nyolcvannégy évesen megtanuljon motort vezetni.

Apó szombatonként nálunk ebédelt. A piacról fáradtan érkezett, a rossz kerékpárját okolta és egy új motorkerékpárról álmodozott. Anyám eleinte megpróbálta meggyőzni arról, hogy az már nem neki

való, de nagy törvényű volt ám Apóka, hajlíthatatlan mint az öreg fa, méghozzá makacs is, úgy, hogy anyám végül feladta, és csak lemondóan legyintett ha a motorkerékpár szóba került.

Az egyik unokabátyám igen nagyra becsülte és tisztelte az öreget, vagy talán csak a pálinkáját és a borát szerette, ezért igen sűrűn meglátogatta. Egy szombati napon a piacon felkereste, hogy eldicsekedjen az új motorjával. Rögtön fel is ajánlotta, hogy megmotoroztassa Apókát, tudva azt, hogy még soha sem ült motoron és, hogy vágyik egy motorra.

Azt a látványt, amikor hozzánk a motorosok megérkeztek leírni nem lehet! Apó arca a rémülettől eltorzult, üveges szemekkel meredt anyámra, akitől a megmentését várta. Egész pirinyóra összetöpörödve lapult az unokabátyámra. Úgy kapaszkodott mint egy macska, körmeit mélyen belevájta az előtte ülő hátá-

ba. Ettől az unokabátyám is úgy hatott mint aki kőpadot lovagolt nem is motort. A motorról öregapámat ketten emelték le, mert nem bírta a lábait kiegyenesíteni, a félelem és az évek görcse összerántotta. A nyelve sem forgott, mert csak értelmetlenül motyogott.

A motorvásárlást attól kezdve, többé soha nem emlegette, elment az egészszől örökre a kedve, hiszen sikertelen lett a próbautazása. Belenyugodva sorsába, a történetek után azzal híreskedett, hogy Ő azt is megérte, hogy életében legalább egyetlen-egyszer motorra ülhetett és a poros kisfalujában száguldozhatott le-fel az utcákban!

Hodák (Vajda) Judit

Az „egy kilónyi piszok” hiánya egy orvosi tanács mai nagyszülőknek

Majd 40 éves korházi munkám alatt elvéve, ha találkoztam falusi körülmények között felnőtt betegekkel, akik asztmás rohamban szenvedtek volna. Roma családból származó asztmásra pedig nem volt példa a szakmámban. Vajon az előbbiekből következtethetünk arra, hogy az asztma kifejezetten a városi, vagy mondjuk úgy- a civilizált körülmények között élők betegsége? Nyugodt lelkiismerettel ezt ilyen élesben nem írnám alá, de ha kissé enyhébb szóhasználattal azt mondjuk, az asztma jobbra a túlcivilizált állapotok betegsége- ez ilyenképpen elfogadható. Az orvos-statisztika ezt az állítást egyértelműen igazolja is: az asztma előfordulási gyakorisága rohamosan nő a városi, ott is, a legjobb életkörülmények között élő családokban. A szegényebb viszonyok között élők, vagy mondjuk úgy, a vidéki emberek szorosabb kapcsolatban élnek a természettel, immunrendszerüket megedzi a gyermekkorban átélt sorozatos, apró fertőzés, a mindennapi közvetlen találkozás a mezőkön, virágos kertekben található allergénnel, amíg városi kortársaik

védettebb, sterilebb környezetükben kevésbé szoknak hozzá az irritáló hatásokhoz. Gyermekkorom feketehegyi orvosa Dujmovics doktor, akinek nemzetiségét soha anyám nem említette, annál inkább látogatásait a lázas gyermekeknél, akkor is, amikor nem is hívták (!), többször is rászólt anyámrá: hagyd játszani a porban azt a gyereket, most kell megennie a kiló piszkot, amikor már felnőtt, késő lesz. Nos, ennek a zseniális beszólásnak köszönve, szüleim és a velük kapcsolatban álló szülők túrték, hogy ezt a „kilónyt” mi –ő, boldog gyermekkor- jócskán megfejelve elfogyaszthattuk az utcánk poros-sáros kocsiutjain, ahol nagy melegekben akár térdünkig érő porban jártunk, esők után pedig dagasztottuk a térdig érő sarat. Az idézet szólás „kilónyi piszok” megevéséről nem volt más, mint zseniális leegyszerűsítése, népi nyelvre való átültetése annak az. un. higiénés teóriának, amivel, jóval később, orvostanhallgató koromban találkoztam, számokkal, adatokkal megspékelve. A higiénés teória szerint hiányoznak a korábbi, a „normális”

immunválasz serkentői: megszűnt sok fertőző betegség, korlátozott a légúti bakteriális és vírusos fertőzések hatása is. Ez elsősorban a városi-, higiénikus környezetben nevelt gyermekekre jellemző, de ma már terjed a falusi környezetben is az „üvegbúra” alatt nevelt gyerekek száma. Emellett egyre több a testvértelenül felnövők száma is, akiknek nincs kitől elkapniuk a betegséget, a lakókörnyezetük bakteriális szempontból meglehetősen steril, ha mégis fertőződnek, akkor akár szükségtelenül antibiotikus kezelést kapnak, ami visszaszorítja a bél baktériumflóráját is, holott annak is nagy szerepe van az immunológiai folyamatokban. Dujmovics, egykori feketehegyi doktor bölcs szavait elsősorban a nagymamák és nagytaták kedvéért idézem, éljenek ezzel az ősi bölcsességgel, hagyják – ha van még megfelelő játékre alkalmas hely az udvarban, kertben- játszani az unokákat, nem dől össze a világ, ha porosak, maszatosak maradnak az esti fürdésig.

Dr. Kerekes József
az intenzív terápia ny. főorvosa

RÉGI FÉNYKÉPEK A FEKETICSI LAKOSOK ÉLETÉBŐL

A nemzetközi nők napjára Magyarországon 100 éve emlékeztek meg először. Az akkori lányok-asszonyok Bácsfeketehegyen még nem igen tudhattak róla, hogy fél évszázad múlva piros szegfűvel köszöntötték volna őket március nyolcadikán...

Kézimunkázó lányok 1918-ból

Bácsi Juliánna, Borbély
Sándor menyasszonya

Margit Gyuráné Ila néni,
Nagy Kató, Német Júlis
néni, volt Balog Istvánné
/írja a kép hátulján/

Öreg néni berliner
kendőben

A képeket adták: Varga Károlyné Balog Zsuzsánna, Bertók Lajos /N.Đurković
utca/, Dorogi Lászlóné Németh Juliánna, Őri Mihályné Vas Juliánna.

FECSKETO L L

TÉLEN

Télen, ha baktatunk az utcán,
ránk telepszik a magány,
a délután ködös alkonyán.
Csak sajnálkozunk egy didergő kutyán,
és elcsodálkozunk a fákon a zúzmarán.

Télen, ha áthúlnak a testek és lelkek,
megfagynak a hóba taposott lépések,
és belefagynak a múltba az emlékek.

Télen, ha csend honol a szobán,
elbóbiskol a tudat a létezés dalán.
Csak ülünk szótlánul, árván,
és táncot jár tekintetünk a képzelt zongorán.

Télen, ha áthúlnak a testek és lelkek,
megfagynak a hóba taposott lépések,
és belefagynak a múltba az emlékek.

Bácsi (Vajda) Sára

Flieder

Üveg vázában színes orgonák,
Gyönyörű, selymes fehérek, lilák,
zöld levéllel üdítve a csokor,
olyan, mint egy csodaszép bokor.

Egy váza orgona, leírni kevés,
de látására száz nap is kevés!
Olyan beszédes, szép, oly csodás,
nincsen hozzá hasonló semmi más.

Wiehler Orgonák, ti bájosak,
Van-e ki titeket megtagad,
bizonyára senki, és soha,
mert nincsen tőletek szebb orgona!...

Révész Eta

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Faragó Péter és Faragó Papp Boglárka kisfiuk

Faragó Kristóf

Bertók Zsolt és Bertók Zečević Tatjana kislányuk

Bertók Ivona

Naim Beriša és Violeta Šotanaj kisfiuk **Zimer**

Beriša

Elhunytak

Dorogi Lajos december 12, 73 évében

Id. Pásztor Sándor december 15, 64 évében

Gajdašević Veseljko december 17, 65 évében

Murišić szül. Prentović Milica december 24,
90 évében

Eőry Etelka szül. Molnár Etelka december 28,
86 évében

Id. Várkonyi Sándor december 31, 71 évében

Samardić Danica december 30, 88 évében

Fehér Rozália szül. Hajagos Rozália január 1,
87 évében

Id. Molnár László január 3, 79 évében

Matijašević Stevan január 3, 69 évében

Jovičić D. Risto január 13, 87 évében

Id. Józsa Sándor január 30, 83 évében

Tóth Rozália szül. Gál Rozália január 22, 83
évében

Bika Zsuzsanna szül. Végső Zsuzsanna
február 2, 76 évében

Vukmanov Piroška szül. Januskó Piroška
február 2, 67 évében

Farkas Mihály február 9, 88 évében

Kiss István február 10, 81 évében

Id. Perlaki Gábor február 12, 90 évében

Gál Anna szül. Kiss Anna február 17, 77
évében

Egyedi Gyuláné február 17, 82 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőlőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Benedek Miklós, Hajvert Lódi Andrea, Hodák (Vajda) Judit, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Kormos Ludrován Natália, Nagy Erzsébet, Nagy Sára, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Brezovszki Andrea, Szukola Béla, Szarka Zsófia, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Bácsfeketehelyen a P.S. Print & Design nyomdában 2017. február

СР - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi hírlap / szerkesztő Bácsi Róbert
- 1. évf., sz. (2004) - Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. - Illus.: 30 cm

Mesetno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

